

BELOKRANJSKA TRIKOTAŽNA INDUSTRIJA - METLIKA

TRIKOTAŽER

LETO III
ŠTEVILKA 6

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI »BETI«, METLIKA

Ali lahko storimo še kaj več za področja, v katerih živimo?

Naše podjetje spada v vrsto večjih gospodarskih organizacij v Beli krajini in na Dolenjskem, saj zaposluje skupaj z izobraževalnim centrom in obratom družbene prehrane 1200 delavcev. Poleg matičnega podjetja v Metliki ima svoje obrate v Črnomlju, Dobovi, Mirni peči ter razvojni oddelek v Ljubljani. S svojo velikostjo in razsežnostjo je podjetje vedno bolj izpostavljeno javnosti. S tem, da se razprostira na področju petih občin, je nujno, da ga občinske skupščine obravnavajo v svojih letnih in srednjeročnih planih, iz česar sledi, da se njegovo ime, plani proizvodnje in rentabilnost, akumulacija, odnosi v podjetju in navzven do raznih družbenih problemov, večkrat omenjajo in obravnavajo v omenjenih skupščinah. Pa ne da se samo omenjajo, temveč se tudi ocenjujejo. Ocenjuje se tudi naš vpliv do raznih družbenih dogajanj in problemov področij, na katerih živijo naši proizvajalci in delujejo obrati. Takšna prostorninska razsežnost našega podjetja in razvejan demokratično samoupravni sistem zahtevata od naših samoupravnih organov in družbeno-političnih organizacij ter sodelavcev poseben čut do položaja, v katerem se nahajamo. To pa predvsem tudi zato, ker so poleg družbeno-političnih skupnosti tudi oči naših občanov in raznih terenskih družbeno-političnih organizacij uprte v naše podjetje. Menim, da je prav, da se takega položaja vsi tudi zavedamo ter storimo vse, da upravičimo naš obstoj, da planiramo vse, vsak po svojih zmožnostih, da opravičimo naš položaj v družbi in iz dneva v dan dvigamo afirmacijo naše gospodarske organizacije.

Ob takem položaju se marsikdo sprašuje, kako bomo to dosegli. Sprašujejo se v družbeno-političnih skupščinah in mi v gospodarski organizaciji. Pri tem srečamo večkrat deljena mnenja. Eni vidijo to sodelovanje le v materialnem sodelovanju, izraženo v dinarjih, drugi pa smatrajo to nekoliko širše. Osebnost me-

nim, da nobena politično-teritorialna skupnost ne more in ne sme ocenjevati vloge nekega kolektiva samo po tem, koliko je dal sredstev za to ali ono družbeno področje. Gospodarstvo, oziroma neko podjetje pa ni izpolnilo svojih dolžnosti, če je letno izplačalo določeno maso sredstev za omenjeno področje. Čeravno je to veliko in pomembno, toda ni vse. Naša pomoč in vloga v kraju, kjer živimo, mora biti tudi drugačna. Ne le pomoč izražena v dinarjih. Kje še lahko pomagamo in delamo? Veliko je tega, v kar se lahko vključujemo in se moramo vključevati.

Naj naštejemo le nekaj tega: kulturno-prosvetno področje, telesna kultura, razne vrste športnih organizacij, turistična društva, olepševalna društva, gasilstvo, zdravstvene organizacije, razna občinska politična vodstva, organi skupščine, otroško in socialno varstvo, hišni sveti, krajevne skupnosti, taborniške organizacije itd. Tu menim, da je še vedno največja praznina in vrzel med nami in tistim, brez česar naš sistem odnosno družbeno življenje ne more iti naprej. To družbeno življenje, ki je nam vsem zelo potrebno, se ne da kupiti z denarjem, je pa potrebno in nepogrešljivo. Naj ob tem omenim, da se neka oseba, kraj, družba ali sistem ne more ceniti samo po tem, koliko ima denarja, temveč po tem, kakšna je njegova kulturna stopnja, kako je razvito družbeno življenje, kakšna je njegova enotnost in humanost. V kolikor to velja za zgoraj omenjeno, prav verjetno mi kot podjetje lahko to apliciramo tudi na naše razmere in našo politiko.

In kako smo mi do sedaj opravičili svoj položaj kot podjetje? Naše poslanstvo je zelo pomembno in menim, da smo ga kar dobro opravičili. Z organsko rastjo podjetja in vedno večjim številom zaposlenih smo rešili mnogo socialnih problemov tistega dela prebivalcev, ki jim skromna posestva niso nudila življenjske eksistence, naši srednjeročni plani pa so takšni,

da bomo vprašanje zaposlovanja tudi v bodoče pomagali rešiti. Z rastjo materialne baze podjetja smo pomagali že v lanskem letu pri reševanju osnovnega šolstva v tistih občinah, kjer je bilo to najbolj kritično in akutno. Vključili smo se tudi v polni meri v financiranje šolstva II. stopnje, ne oziraje se na druga podjetja v občinah, ki tega niso storila. Čutili smo za svojo dolžnost, da rešujemo komunalne probleme, kot na primer: izgradnja vodovodnega omrežja, pomoč različnim organizacijam pri reševanju njihovih vsakodnevnih problemov, da ne omenjam raznih prošenj, ki so vsakodnevno na dnevnem redu in so postala zaradi ugodnih rešitev naša vsakdanjost in jih rešujemo, kot da so na naših plačilnih listah. To ne delamo zaradi tega, da bi nas imel nekdo rad, temveč zato, ker se zavedamo, da smo sestavni del področja, na katerem živimo. Do tu menim, da je naše poslanstvo v redu opravljeno. Ne bi se pa mogli povsem pohvaliti na drugih področjih, to je v tistem delu našega poslanstva, kjer gre za vključevanje v razno družbeno življenje. Tu se nas prav verjetno premalo opazi tako v Metliki, Črnomlju, Mirni peči in Dobovi, kakor tudi povsod tam, kjer živimo in stanujemo izven delovnega časa. Naš tovarniški znak ne predstavlja samo naše tovarne in naših izdelkov, temveč tudi nas vse, delavce, ker mi predstavljamo podjetje. Njegovo vrednost ne dviga ali znižuje samo njen izdelek, temveč tudi vsak sodelavec posebej. Naša skupnost na nas večkrat gleda malo drugače, kot si mi to včasih predstavljamo. Zato je potrebno, da se svojega položaja zavedamo vsepovsod, v tovarni, stanovanju, na ulici, v vlakcu, gostilni itd. Zanimati nas morajo vsa družbena dogajanja, vedeti moramo, da si ljudje želijo našega sodelovanja in pomoči. Prepričan sem, da nas naporno delo v tovarni izčrpa, toda v družbenem življenju najdemo razvedrilo in rekreacijo ter gradimo sebe in družbo, vrednost našega življenja in podjetja. To nujnost in potrebo poudarjam toliko bolj, ker ima naše podjetje veliko število sodelavcev z raznoliko stopnjo strokovnosti, ki jo področja, na katerih ima podjetje svoje obrate, zelo potrebujejo.

Teh nekaj misli, ugotovitev in napotil ni potrebno razumeti kot očitke, temveč napotilo za izgradnjo lepšega življenja tudi navzven našega delovnega mesta.

Prepričan sem, da takšnega stanja nismo krivi sami. Dovolil bi si omeniti tudi, da je za takšno stanje vzrok tudi premajhna povezanost med različnimi organizacijami in podjetji. Prav verjetno, da niso dovolj samo očitki in ugotovitve, temveč je potrebno stalno sodelovanje tudi z druge strani. Če smo pošteni, si krivdo za sedanjo pasivnost mirne duše lahko podelimo, rešimo jo pa lahko eni in drugi. Zato naj velja za ene in druge: potrebno je več sodelovanja, več skupnih programov, ki naj bodo dalekosežni in odraz skupnih hotenj. Prepričan sem, da naše materialne nujnosti dovoljujejo, da lahko tudi na teh področjih z malenkostnim trudom učinkovito vplivamo na izboljšanje omenjenega stanja. Potrebno je samo to vnesti v naše programe sindikalnih, mladinskih in drugih organizacij, ker smo tudi tu poklicani, da razvijamo uspešno aktivnost in s tem dokažemo sposobnost 1200-članskega kolektiva.

To družbeno delo v podjetju in izven njega ni samo splošne koristi. Tega ne narekujemo samo zato, da pomagamo komu tretjemu in da delamo to samo zaradi ljubelega reda in dobrih odnosov, temveč zaradi nas samih.

Ali ne bi bili več vredni in še bolj ponosni, če bi imeli poleg dobrih izdelkov še na primer svojo dramsko skupino, pevski zbor, razne športne sekcije itd. Ali ne bi bila to istočasno za nas in za naše podjetje velika reklama, ki je ne more nadomestiti noben reklamni komercialni članek ali oglas, ki ga moramo drago plačati, pa ni vedno učinkovit? S svojimi kulturnimi programi bi se lahko predstavili javnosti, pa čeprav le kot amaterji in s tem dvigali vrednost podjetja in še bolj opravičili svoj obstoj.

Ne smemo pozabiti, da si naši ljudje takšnih prireditev želijo in bi nam bili za takšna dejanja tudi zelo hvaležni. To hvalo smo lahko občutili na prvomajski akademiji, kjer je naša mladina dala svoj delež v programu akademije. Ta nastop mladine je tudi pokazal, da imajo naši delavci veliko znanja in smisla za kulturno življenje, potrebna pa je le dobra volja. Razmislimo, če smo storili in izčrpali vse možnosti, ali lahko storimo še kaj več!

Franc Vrvišar

Proizvodna pot obrata III Mirna peč

Obrat III Mirna peč posluje kot samostojna teritorialno ločena delovna enota Belokranjske trikotajne industrije »BETI« Metlika, h kateri se je pripojil s 1. I. 1964, pod takratnim nazivom »Pletilstvo« Mirna peč.

Moj namen je, da v grobih obrisih z nekaj proizvodnimi podatki prikažem sliko poslovanja od 1. I. 1964 pa do danes, s tem da bi uvodoma na kratko pregledali situacijo pred pripojitvijo in vzroke, ki so pripeljali delovni kolektiv na rob likvidacije.

Kot že rečeno, bom postregel z nekaj karakterističnimi pokazatelji iz preteklega obdobja, ko je podjetje še samostojno poslovalo, pri čemer so mi poma-

gali starejši delavci s svojimi spomini, ker ni ustrezne dokumentacije za pridobitev kakršnihkoli podatkov.

Osnovna dejavnost je bila proizvodnja otroške volnene trikotaže. Strojni park je obsegal pretežno ročne ploske pletilne stroje z ustreznimi šivalnimi stroji za konfekcioniranje odnosno šivanje volnenih izdelkov. V samem začetku je podjetje dobro uspevalo, kar lahko pripišemo takratnim razmeram na jugoslovanškem trgu, kjer je bilo čutili pomanjkanje otroške trikotaže, ki je bila osnovna proizvodnja podjetja.

Kolesa so nenadoma pričela drseti navzdol s povečanimi zalogami gotovih izdelkov, posebej pa po sklenitvi neke vrste kooperacijskega sodelovanja s

podjetjem »Vunatex« iz Odžakov, ki je izdelovalo nekvalitetno robo. Zaloge gotovih izdelkov in surovin so se pričele kopičiti, trgovska podjetja so začela zavračati izdelke, zamišljeni plan sodelovanja z imenovanim podjetjem pa je šel v stransko ulico. Vsekakor bi bilo tako sodelovanje po ekonomski plati očitno neutemeljeno.

Vse to je privedlo do blokiranja denarnih sredstev, a zaposleni so prejeli pet mesecev v letu 1963 minimalni osebni dohodek v višini 8000 S din.

Vzrok za tako slabo situacijo podjetja je bila tudi neorganizirana proizvodnja (delo se je odvijalo brez norm), nepopolna delovna disciplina, raztresenost delovnih prostorov in precenitev lastnih sposobnosti v sami poslovni politiki. Vse to je pripeljalo podjetje do poloma, to je prisilne likvidacije.

V tako nastali proizvodni in poslovni situaciji se je podjetje pripojilo k »BETI« Metlika s 1. I. 1964. Osnovna dejavnost ni beležila v začetku nobenih sprememb, torej je ostala proizvodnja vrhnjih pletenin. To so: moški puloverji in veste, ženski puloverji in jopice, otroški puloverji, čepice in garniture. Kot osnovni material smo uporabljali česano in delno tudi mikano volneno prejo. Strojni park je obsegal 20 ročnih ploskih pletilnih strojev finoče 4 er, 5 er, 8 er in 10 er, ter 8 šivalnih strojev za šivanje volnenih izdelkov. Vsi ti stroji so bili uporabni in jih še danes uporabljamo, medtem ko smo drugih 15 pletilnih strojev morali oddati v odpis zaradi dotrajanosti ali potrebnih večjih popravil. Proizvodnja je bila v začetku same pripojitve zelo neurejena in nizka, kvaliteta slaba, materialni stroški pa veliki. Posledica vsega tega je bil nizek osebni dohodek, ki v začetku ni presegal povprečja 18.000 S din, doseganje norm pa ni bilo večje od 80 do 90%.

Seveda ne smem pozabiti omeniti problema poslovnih prostorov. Poslovali smo namreč kar v šestih ločenih delovnih prostorih. Ločeno smo imeli: navijalnico, pletilnico, šivalnico, skladišče, mehanično delavnico in pisarno. Vsi ti prostori so bili razmetani po vsej Mirni peči. Jasno je, da v takih pogojih nismo mogli pričakovati kakršnihkoli uspehov. Tako se je podjetje v juliju mesecu odločilo za zgraditev novih delovnih prostorov v lastni režiji s svojo vzdrževalno skupino. Tako smo dobili enake in normalne pogoje za poslovanje kot ostali obrati. Preselitev v nove prostore nam je pomenila prelomnico v sami proizvodnji, pristopili smo lahko k organizaciji dela, osnovnim tehnološkim procesom, vpeljali delovno disciplino in popolnejšo notranjo evidenco. Tu gre vsekakor zasluga tovarnišu direktorju, ki je s požrtvovalnim delom ogromno prispeval k pospešeni ureditvi takratnih razmer.

S tem smo pridobili popolnejšo kontrolo nad celotnim proizvodnim procesom. Prvi cilj je bil doseči realno doseganje norm, zmanjšati procent odpadka v normalno dovoljeno mejo, povečati delovno disciplino, ki ni bila na nivoju industrijske proizvodnje, povečati in poostrižiti kontrolo in čim več časa posvetiti kvaliteti izdelkov in zmanjšanju celotnih materialnih stroškov. Delovne naloge so bile zelo velike, če smo hoteli doseči nivo podjetja.

Vendar so z upornim delom in samoiniciativami slehernega sodelavca prišli tudi prvi uspehi, čeprav

manjši, ki so le kazali postopni napredek na vseh proizvodnih področjih. Hitro je tako minil čas, ko smo vpeljali osnovne proizvodne principe dela, že je prišlo naročilo za 10.000 komadov volnenih moških puloverjev za izvoz. V začetku smo se nekoliko zbal, kajti to je bilo zunanje tržišče, a sami smo imeli premalo izkušenj oziroma jih sploh nismo imeli s tega področja. No, kljub temu je vse dobro minilo in prvi izvozni krst smo zadovoljivo prestali.

Tako smo tudi stopili v novo poslovno leto 1965. Počutili smo se vsaj po proizvodni plati stabilnejši. Postopoma beležimo vse boljše rezultate pri doseganju procenta odpadka, številu druge kvalitete proizvodov, produktivnost se je občutno dvignila, doseganje norm pa se je že gibalo na nivoju podjetja. V samem začetku tega leta smo pričeli s konfekcioniranjem bombažnih izdelkov — moških puloverjev in brezrokavnikov — ki smo jih prejeli že nakrojene iz obrata Metlika. Medtem pa je proizvodnja volnenih izdelkov ostala na istem nivoju. Nadaljevali smo s proizvodnjo izvoznih artiklov ter planske obveznosti občutno presegali. Omeniti moramo, da je 57% celotne proizvodnje šlo za izvoz.

Vpeljavo obračuna OD ločeno po obračunskih enotah z ozirom na doseženo proizvodnjo s 1. 7. 1965 smo sprejeli dokaj pripravljeni, tako da nas ni spravilo iz tira, čeprav je bojazen za to obstojala. Vendar je bila vsaka bojazen odveč, saj smo do konca istega leta dosegli povprečno 110-procentni osebni dohodek.

V naslednje leto, to je 1966, smo stopili dokaj sigurni, vendar nam je ostalo še mnogo nerešenih problemov v proizvodnji. Največ pozornosti smo posvetili minimalnim zastoječnim uram, gibanju odpadka, kvaliteti, produktivnosti in stopnji materialnih stroškov. Našteti elementi so namreč izhodiščne točke pri ugotavljanju uspeha poslovanja in višine osebnega dohodka.

V tem istem letu smo pričeli tudi s postopnim konfekcioniranjem. Izdelovali smo artikle iz helanke, ki smo jih prejeli že krojene iz Metlike. Pričeli smo z izdelovanjem spalnih vrečk iz tiskanega bombaža, kar smo sami krojili z ročnim okroglim nožem. Ob koncu leta smo prejeli tračno žago, nakar smo samostojno krojili izdelke iz bombaža in helanke. To leto smo

V Mirni peči ne bodo več dolgo ropotali ploski pletilni stroji...

ravno tako izdelovali volnene izdelke za izvoz, kar je pomenilo 38% celotne proizvodnje.

V leto 1967 smo stopili z mnogo večjimi ambicijami, vendar so nam težave s pravočasno izdobjavo in samo kvaliteto surovin nakopale mnogo problemov. Tu vse-kakor moramo omeniti, da podjetje v celoti posveča premalo pozornosti izvozni problematiki volnenih izdelkov, ki je dokaj obsežna. Pogodbe, naročila in sami delovni nalogi so večkrat nepopolni, zato pride pogostokrat do večjih ali manjših proizvodnih sprememb šele v toku proizvodnje. Seveda ne gre tukaj iskati krivca, ki ga direktno ni, skriva pa se verjetno v nepopolni sestavi ustreznih strokovnih služb. Upam, da to ni nobena pikra kritika, ker to ni moj namen, temveč je dejstvo, katerega opazimo in se vsak dan z njim srečujemo le tisti, ki neposredno delamo v proizvodnji. Zares je v današnjem času težko delati z volneno prejo, katere proizvodnja vsebuje toliko vrst odstopanj od zahtevane kvalitete, da je težko doumeti prava izhodišča. To pa najbolj občuti delavec, ki s takim materialom dela in proizvaja.

Pri vsem tem pa se poraja zanimivo vprašanje. Namreč, kljub dejstvu, da pretežna devizna sredstva ustvarjamo prav z izvozom volnene trikotaže, pa podjetje vse premalo odvajja ta sredstva za uvoz kvalitetne volne. Tako smo prisiljeni, da z nekvalitetno volno izdelujemo kvalitetne izvozne artikle, kar je vezano z velikim številom zastojnih ur.

Ko že ravno govorim o kvaliteti, moram priznati, da za nas še vedno predstavlja prvi problem. Tu mislim predvsem na kvaliteto izdelave. In zakaj še vedno ostaja ta problem? V prvi vrsti zaradi pomanjkanja osebne odgovornosti, nato zaradi kakovostno nepopolnega strokovnega kadra v proizvodnji in zaradi pomanjkanja delovne tradicije in izkušenosti. Nasploh se trenutno nahajamo v večjih ali manjših občasnih krizah, ki smo jih doslej regulirali z rednimi dopusti, po izkoriščenju le-teh pa lahko pričakujemo tudi nekaj brezplačnih dopustov, v kolikor ne bo drugega izhoda. Tako se dogaja že vsa leta, da obrat ne more nuditi zaposlenim planiranih dopustov.

Kako težka je naša situacija zaradi slabe kvalitete volne, naj ponazorim le s podatkom, da smo v mesecu februarju letos ustvarili le 52% potrebnih sredstev za izplačilo OD. UO je takrat upošteval nastalo situacijo in odobril posojilo proti vrnitvi. No, kljub vsem težavam nam je uspelo v mesecu maju dokončno vrniti celotno posojilo, tako da je ta problem že mimo.

Kot vemo, je planirano, da obrat preide iz proizvodnje vrhnjih pletenin na konfekcijo. Ta preusmeritev pač zahteva določen čas in seveda primerno stopnjo znanja, tako teoretičnega kot praktičnega. V ta namen je že v teku interni tečaj za pridobitev kvalifikacije na delovnem mestu strojne šivilje trikotažnega perila, ki ga obiskuje 59 naših delavk in 20 novih, ki so vložile prošnjo za sprejem v delovno razmerje. Z nekaj izjemami lahko pohvalim prizadevnost in zanimanje delavk, ki ga kažejo za tečaj. Zavedamo pa se, da bo postopna preusmeritev zahtevala od slehernega sodelavca maksimalne napore in prizadevanje, da bi dosegli zaželeni cilj.

V zadnjem delu tega članka pa bom podal nekaj podatkov iz našega poslovanja v zadnjih letih.

Gibanje delovne sile

Očitno fluktuacijo beležimo v letu 1964 saj smo sprejeli 32 novih delavk, odšlo pa jih je 24. Tako smo zaposlili kar 44% nove delovne sile pri skupno 72 zaposlenih. Največ delavcev je odšlo sporazumno. V letih 1965 in 1966 pa se giblje zaposlenost v realnih okvirih. Trenutno obrat zaposluje 83 delavcev.

Gibanje povprečnega OD

Povprečni neto OD v letu 1964 je znašal 23.342 S din, v prvem tromesečju 17.877 S din, v zadnjem 27.906 S din.

V letu 1965 je povprečni letni OD 43.945 S din, v prvem tromesečju 29.672 S din v zadnjem pa 64.633 S din.

V letu 1966 je poprečni letni OD 58.100 S din, v prvem tromesečju 47.884 S din, v zadnjem tromesečju 75.930 S din.

Ti podatki nam zgovorno pričajo, da je prvo tromesečje glede OD najbolj kritično, ker vstopamo v nova poslovna leta proizvodno nepripravljeni zaradi pomanjkanja tega ali onega materiala, primernega artikla in podobno.

Mesečni količniki OD z ozirom na doseženo proizvodnjo pa so se gibal: leto 1965 povprečno 110% leto 1966 povprečno 106% po petih mesecih tega leta pa 102%.

Kvaliteta

Čeprav smo imeli v letu 1966 le 1,4 procenta drugokvalitetnih izdelkov, pa splošno gledano ne moremo in ne smemo biti zadovoljni. Izdelki imajo še vedno napake in to majhne, v obliki spuščeni zank, ki se jih nikakor ne moremo otresti. To je naša slabost, ki jo moramo s primernimi ukrepi odstraniti.

Omeniti moramo, da je DSDE že sprejel določene sklepe o kvaliteti in porabi utenzilij. Tako morajo pletilje v pletilnici volne za svoje nekvalitetno delo, kot so spuščene zanke in manjša raztrgana mesta, plačati čas popravila, kar se jim obračuna od osebnega dohodka po učinku. Obenem pa smo pričeli v šivalnici s kontrolo drugokvalitetnih izdelkov, ki nastanejo izključno po krivdi delavca, tako da se delavko za ceno razlike kvalitete obremenijo. Seveda je to šele začetek in je prilagojen našim specifičnim razmeram. Imenovano kontrolo smo uvedli zato, ker opozorila, lepe besede in druge oblike razprav o kvaliteti niso rodile sadov. Glede porabe utenzilij smo pričeli z zanimivim poskusom v novembru lanskega leta. Poraba pletilnih igel se je sukala mesečno od 1000 do 1200 kom. ali povprečno na delavca od 35 do 40 igel. Tako smo uvedli penale za več ali manj porabljenih igel od postavljenega normativa. Stopnjo normativa postopno spreminjamo, glede na način dela in vrsto strojev, medtem ko smo sam normativ iz meseca v mesec zniževali v odnosu na dosežene rezultate. Pričeli smo z normativom 50 igel mesečno, trenutno pa dovoljuje normativ povprečno 30 igel. Sam normativ določa, da delavka za vsako porabljeno iglo preko normativa plača polno nabavno ceno, za vsako manj porabljeno iglo pa prejme nagrado po polovični ceni. Tako je trenutno, ni pa rečeno, da se omenjeno razmerje ne bo izenačilo.

Takšen način in postopek spremljanja porabe igel nam mesečno prihrani ca 400 kom. igel, saj znaša trenutna poraba povprečno 600 igel, ali 20 do 25 kom. na enega delavca. Pri preračunu vidimo, da s tem prihranimo mesečno 24.000 deviznih S din, letno pa blizu 300.000 deviznih S din. Prepričan sem, da ima takšen postopek koristen namen. Tu ne gre le za zmanjšanje materialnih stroškov, temveč je delavka istočasno pazljivejša pri delu, kar povečuje samo kvaliteto in produktivnost.

Doseganje finančnih planov proizvodnje

Verjetno bodo tudi grobi podatki s tega področja zanimivi. Postavljeni in doseženi finančni plani proizvodnje po letih so takile:

1964 planirano 146 milijonov, doseženo 179 milijonov
 1965 planirano 291 milijonov, doseženo 264 milijonov
 1966 planirano 299 milijonov, realizirano 300 milijonov S din. Plan za leto 1967 pa znaša 526 milijonov S din.

Tu nastaja vprašanje izvršitve plana, ker predvideva konfencioniranje že z mesecem majem, a dokončna preusmeritev ne bo izvršena pred 1. 8. 1967.

Gledano na število zaposlenih in obseg strojnega parka, se je plan odnošno bruto produkt sorazmerno v redu povečeval. Strojni park trenutno obsega 21 ročnih pletilnih strojev in 20 šivalnih strojev. Vrste šivalnih strojev pa so iste kot v obratu Metlika.

Na koncu moram omeniti, da proizvodnja vrhnjih pletenin in konfencioniranje predstavlja za obrat zares veliko proizvodnih težav. Tako razdrobljena dejavnost pa nam istočasno onemogoča kakršnokoli organizacijo dela ali sodobnejši tehnološki postopek. Dolo-

čene delavke nekaj časa konfencionirajo, nekaj časa pa šivajo ročno volnene izdelke, kar se stalno izmenično ponavlja, z ozirom na karakteristiko izdelavnih faz posameznih artiklov.

Največ preglavic nam povzročajo v prvi vrsti menjava volnenih artiklov, ker ni pravočasno izdobjavljena surovina — volna. Delavke so na primer tri dni na dopustu, dva dni delajo, nato ponovno tri dni na dopustu, potem jim sporočimo, da ostanejo še pet dni na dopustu in podobno. Lahko razumemo, da delavke do takšnega načina koriščenja dopustov le niso povsem ravnodušne.

Navsezadnje obrat le pričakuje, da bo vse normalno steklo, in da bo druga polovica leta v odnosu na prvo v marsičem boljša. Tolažimo se namreč ob dejstvu, da je tako bilo tudi prejšnja leta.

Vprašanje prehrane je ugodno rešeno. Podjetje namreč nudi obrok tople malice v tukajšnji gostilni po ceni 220 S din, s tem da podjetje dotira 100 S din na osebo, kar je vpeljeno že v maju mesecu lanskega leta. To je vsekakor velika ugodnost za slehernega zaposlenega.

Sanitarije so kolikor toliko urejene, nimamo pa tekoče vode. To sedaj urejujemo s postavljanjem hidrofore iz sosednjega vodnjaka. Ravno tako smo v stiski s skladiščnimi prostori, ki si jih bomo začasno uredili v privatni stanovanjski zgradbi poleg obrata.

Ob koncu bi rad poudaril, da nas ravno sedaj v času preusmeritve in v zaostrenih gospodarskih pogojih čaka najtežja naloga, za kar bo nujno žrtvovati mnogo časa in osebnega prizadevanja. To pričakujemo od vseh sodelavcev, da kolektiv v kakršnikoli obliki ne bo čutil posledic, vezanih na preurejeno in novo proizvodnjo.

Stane Mrvar

Nekaj misli ob korekturi pravilnika o delitvi OD

Večkrat smo ugotavljali, da obstoječi pravilnik o delitvi OD ne zajema dovolj kompleksno vseh komponent, ki vplivajo na dohodek podjetja in zato tudi na maso za osebne dohodke. Predvsem manjkajo stimulatívni vidiki nagrajevanja. Tu mislim na razne premije za boljšo kvaliteto, prihranke na materialu oziroma na zmanjšanju stroškov na sploh, zmanjšanju stroškov poslovanja z nižanjem zalog oziroma povečanjem koeficienta obračanja itd. Obstoječi pravilnik tudi slabo ureja vprašanja nagrajevanja za preseganje norm in za vprašanje priznavanja zastojnih ur. Posledica vsega tega je ekstenzivno delo, nekritičnost pri obravnavanju proizvodnih in organizacijskih problemov. Če je namreč možno povečati maso za OD izven materializiranih učinkov dela, potem je zainteresiranost za odkrivanje in odpravljanje vsega tistega, kar zmanjšuje stopnjo materializacije dela, manjša. Z namenom, da bi se odpravile obstoječe pomanjkljivosti, ki so deloma že navedene, je DS podjetja imenoval posebno komisijo za revizijo in korekturo obstoječega pravilnika o delitvi OD. Komisija je do sedaj imela dva sestanka, na katerih je določila osnovne poteze novega pravilnika o delitvi. Te so v grobem naslednje:

1. Organizirajo se poleg obstoječih, še sledeče obračunske enote: snovalnica, paranje čipk, krojilnica in pa proizvodni del obrata v Ljubljani. (Vnaprej bi se za navedene obračunske enote obračun vršil posebej.)

2. Stimulacijo za režijska delovna mesta v obratu in upravi ne bi predstavljal več preseg norme ampak razmerje med maso po ustvarjenih količinah in maso, ki se dobi, če čas prisotnosti vseh izdelavnih normiranih delavcev pomnožimo z odgovarjajočimi urnimi postavkami. Tako postane podjetju vseeno, če vsi delavci v podjetju opravljajo dela, ki so normirana, po času ali po normi, poglavitno je, da obrat izkaže ustvarjene učinke tega dela. S tem se bo avtomatično povečala kritičnost pri priznavanju trajanja dela po času in raznih zastojnih ur.

3. Na podlagi normativov pravilnika o kvaliteti se določijo posebni pribitki za I. kvaliteto in odbitki za nižje kvalitetne stopnje. Recimo: normativ za kvaliteto v eni od naših pletilnic je naslednji:

I. kv.	II. kv.	III. kv.
80%	15%	5%

Če je obrat dejansko ustvaril takšno razmerje v kvaliteti izdelka, je dobil 100% izplačilo po ceniku del. Če je kvaliteto izboljšal, za to ni bil nagrajen, če pa jo je poslabšal, je bil odbitek malenkosten. Naš predlog je, da se za I. kvaliteto brez obzira na procent le-te plača 105% od cenika del, za II. kvaliteto samo 85% za tretjo pa 65% od cenika del. Obračun po enem ali drugem načinu da isto vrednost proizvodnje, če obrat dejansko doseže normativ kvalitete. Če kvaliteto izboljša, dobi več, če pa jo poslabša, manj.

4. Uvede se dodatna korekcija OD za nabavno službo s tem, da se določi koeficient obračanja zalog. Če zaloge porastejo iznad planirane višine, se OD v nabavni službi zmanjša, v nasprotnem pa poveča.

5. Za prodajno službo bo OD odvisen od procenta izpolnitve plana prodaje.

6. Tehnični sektor bo nagrajevan v odvisnosti od procenta doseganja proizvodnega plana.

7. Odpravlja se nekatere določbe obstoječega pravilnika, ker so dejansko že razveljavljene po sili zakona ali pa so postale ovira za doseganje smotrov, ki jih bo zasledoval novi pravilnik.

Komisija za korekturo in dopolnitev pravilnika o delitvi OD upa, da bodo s predlaganimi spremembami doseženi naslednji cilji:

- Ustvarjeni bodo pogoji za intenzifikacijo dela.
- OD bo v tesnejši povezavi in odvisnosti od uspešnosti dela na delovnem področju.
- Povečuje se kritičnost do lastnega dela in do dela drugih.
- Masa OD bo v direktni odvisnosti do ustvarjene proizvodnje.

Gotovo je, da s predlaganim niso zajete vse možnosti izboljšav na tem področju, zato bo komisija hvaležna za pripombe in dodatne predloge pri tem težkem in odgovornem delu.

Jože Rajk

Nagrajumo po kvalitetnem delu!

Vsi proizvajalci v svetu iščejo danes bolj kot kdaj koli prej najboljše metode nagrajevanja po rezultatih dela. Rezultat dela pa ni le kvantiteta temveč tudi kvaliteta. Na današnji stopnji proizvodnega procesa pri nas in v svetu so kriteriji za ocenjevanje kvalitete vse strožji. Prav zaradi tega je odkrivanje slabe kvalitete postalo eden od osnovnih problemov industrijske proizvodnje. Ker raste življenjski standard v vsem svetu, smo proizvajalci pod stalnim pritiskom, da proizvajamo boljše kvaliteto, vendar pa da pri tem ne povečamo proizvodnih stroškov linearno, temveč da jih sploh ne povečamo. Proizvajalci bijemo neusmiljen boj na domačem in svetovnih tržiščih, da nudimo svoje proizvode po konkurenčnih cenah, obenem pa morajo biti ti proizvodi konkurenčne kvalitete. Osnovni problem proizvodnje glede poboljšanja kvalitete je iskanje merila za ugotavljanje kvalitete in nagrajevanje proizvajalcev po kvaliteti. Osnovno načelo pri izboljšanju kvalitete je odkriti in odstranjevati vzroke za slabo kvaliteto. Analitično ugotovljeni vzroki za slabo kvaliteto nam morajo biti regulator v smeri izboljšanja kvalitete v proizvodnem procesu. Proizvajalci v neposrednem proizvodnem procesu so pa odločilen faktor za boljše kvaliteto. Med najuspešnejšimi sredstvi za izboljšanje kvalitete se je do zdaj pokazala materialna stimulacija neposrednega proizvajalca. Če kritično pogledamo glavne vzroke za slabšo kvaliteto, ugotovimo, da smo dali preveč poudarka na kvantiteto. Delavec, ki je zanemaril kvaliteto prav zaradi tega, da bi povečal kvantiteto, je bil bolj nagrajen od delavca, ki je vložil celo več svojega truda v kvaliteto. Delavec, ki je proizvajal kvalitetnejše proizvode, je ostvaril znatno večjo vrednost. Če hočemo biti pravični in nagrajevati proizvajalca po rezultatih njegovega dela, moramo iskati take oblike ugotavljanja vrednosti njegovega dela, da bomo dali kar najrealnejšo oceno njegovemu delu. Vse to pa pomeni, da moramo z ekonomskim izračunom oceniti razmerje med kvantiteto in kvaliteto določene

storilnosti. Če smo bolj konkretni, bomo to povedali takole:

— Delavec porabi za določeno število proizvodov določeno količino surovine in določen čas. Ko bomo ocenjevali vrednost končnih izdelkov, bomo upoštevali vrednost surovin in vrednost časa. V trenutku, ko bomo zasledili največji ekonomski efekt tega razmerja, bomo rekli, da je delavec največ ustvaril. Nikakor ne moremo pričakovati od vseh delavcev, da bi dosegli pri svojem delu največji možni ekonomski učinek. Kot merilo moramo vzeti povprečni ekonomski efekt ustvarjenega dela enega delavca v celotnem obratu. Ta rezultat naj bi služil za osnovo (100%). Vsako odstopanje navzgor ali navzdol pa naj bi bilo stimulirano tako, da bi bil delavec, ki je presešel to osnovo, nagrajen za vrednost povečane osnove, medtem ko naj bo delavec, ki osnove ne doseže, manj nagrajen. Takemu načinu nagrajevanja se prav gotovo dober delavec ne bi upiral. Bilo bi manj kritik na nagrajevanje, če pa bi že bile, ne bi imele nobene realne osnove. Tako nagrajevanje naj bi se uvedlo za vsakega zaposlenega, ne samo za delavca pri stroju, kajti vsi zaposleni sodelujemo v procesu proizvodnje na ta ali oni način.

Organizacija takega nagrajevanja seveda ni enostavna, ni pa nemogoča. V tej smeri je bilo storjeno v našem podjetju vse premalo. Marsikdo bo pomislil na to, da bi bilo ugotavljanje kvalitete morda predrago. Tudi stroške kontrolne službe je treba analitično spremljati glede na ekonomični učinek te službe. Ugotavljati je treba, s kakšnim deležem sodeluje kontrolna služba v procesu proizvodnje, oziroma kako vpliva ta služba na povečani ekonomski efekt celotnega podjetja.

V Jugoslaviji imamo glede takega načina in organizacije nagrajevanja premalo izkušenj. Pri nas se ne moremo posluževati podatkov, ki bi bili rezultat dela akcije za izboljšanje kvalitete in nagrajevanja po učinku. To akcijo moramo začeti z lastnimi silami in

se opirati le na podatke iz lastnih rezultatov. Najbolj znane akcije v svetu za izboljšanje kvalitete in nagrajevanja so v Angliji. Zaradi tega ni slučajno, da je angleška tekstilna industrija doživela sloves po kvaliteti tekstilnih izdelkov. Angleška firma Lucas je publicirala svojo akcijo za začetek izboljšanja kvalitete več mesecev, pri čemer se je posluževala najrazličnejših sredstev obveščanja, kot so časopisi, radio, televizija in ostalo. Njihovo geslo je bilo: »Edino kvaliteta naših izdelkov lahko zagotovi stalno zaposlitev vseh 62 tisoč ljudi, ki delajo pri firmi Lucas.« Ko so izdelali generalni plan kvalitete, so začetek te akcije proslavljali kot veliko svečanost ob prisotnosti velikih funkcionarjev oblasti. Generalni plan je izdelala grupa inženirjev praktikov in znanstvenikov pod vodstvom generalnega direktorja. Ta plan je bil razdeljen v dva dela tako, da je imel v enem delu vodstvo grupe ekonomistov, v drugem delu pa vodstvo strokovnjakov in znanstvenikov tehnologov. Oba plana sta bila razdeljena po osnovnih enotah pod vodstvom glavnega inženirja kvalitete. Osnovne enote za analizo kvalitete so bili obratni komiteji. Ta akcija kvalitete in izvajanja generalnega plana je trajala eno leto. Izkušnje in analize iz končane akcije so služile za pripravo novega generalnega plana. Seveda je bila stimulacija za kvaliteto osnovni motiv v tej akciji. Posamezne tovarne so v svojem okviru razpisale natečaje z visokimi nagradami za izdelavo generalnega in drugih planov ter podlago za izboljšanje kvalitete. Na vseh vidnih mestih v tovarnah je bilo napisanih veliko parol, kot so: »Čuvajte naše dobro ime!« »Kvaliteta — skrb slehernega« in podobno. Angleške tovarne dajejo za organizacijo in izboljšanje kvalitete okrog 20% bruto produkta. V vseh obratih imajo posebne tečaje za kvaliteto. Uspešno izvršeni generalni plani za izboljšanje kvalitete so bili velika zmaga tovarne za pridobitev novih tržišč. Potrošniki so namreč skozi take akcije spoznali, kateri proizvajalec je dosegel najboljšo kvaliteto.

Nobenega dvoma ni, da čakajo tudi nas jugoslovanske proizvajalce težke in odgovorne naloge za izboljšanje kvalitete, zlasti v tekstilni industriji. To velja

Samo elegantni in kvalitetni izdelki bodo lahko osvojili tržišče

predvsem za one proizvajalce, ki se uveljavljajo na mednarodnem tržišču.

V našem kolektivu bomo morali v pogledu izboljšanja kvalitete storiti še marsikaj. Zavedati se moramo, da je obstoj našega kolektiva odvisen le od kvalitete proizvodov. Stremeti moramo za tem, da bo kvaliteta izdelkov glavno merilo za nagrajevanje.

Ružica Skof, dipl. ing.

Vpliv gospodarske reforme na prodajo izdelkov

V preteklem letu je bila prodaja več kot normalna. Vseskozi je primanjkovalo naših izdelkov in marsikateremu kupcu nismo mogli ugoditi, oziroma poslati zadostno količino blaga. Največje povpraševanje je bilo po sintetičnem perilu — kombinežah, ki so, kot je znano, naš glavni proizvod.

V decembru smo dopolnili našo kolekcijo z različnimi novimi modeli. Predvideli smo količine, ki naj jih bi izdelali v prvem tromesečju. Organizirali smo prodajo in rezultat je bil, da smo imeli proizvodnjo za prvo tromesečje prodano. Žal pa so se v proizvodnji pojavile težave in nismo mogli dobiti planiranih količin ter izvršiti že obstoječa naročila. S tem v zvezi smo nekoliko izgubili na dohodku, ki bi sicer bil, če bi bila izdelana planirana količina.

Naš položaj glede prodaje se je bistveno spremenil v drugem tromesečju tega leta predvsem zaradi restriktivnih ukrepov s strani bank s tem, da so morala trgovska podjetja vračati bankam kredite — obratna sredstva. Ta ukrep je nujno narekoval, da se morajo zmanjšati zaloge v skladiščih in v maloprodaji. Trgovina je postala bolj previdna pri nabavi blaga. Nabavljali so manjše količine, le toliko, da so lahko plačali račune in koristili ugodnosti, ki jim jih nudimo za ažurno plačevanje. V zvezi s tem se je pojavil pritisk za daljše plačilne pogoje, višje kondicije (rabat, skonto), kakor tudi zahteva, da mora industrija znižati ceno svojim izdelkom. Posledica vseh teh ukrepov je, da imamo iz dneva v dan več neplačanih računov, saj so razna trgovska podjetja trenutno dolžna našemu

podjetju približno 700 do 800 milijonov S din. Ker so ukrepi bank ravno tako prizadeli tudi naše podjetje, smo tudi mi v težavah glede plačila za dobavljene surovine in pomožne materiale.

To je eden izmed ukrepov gospodarske reforme, ki je povzročil tako nagle spremembe v prodaji blaga, pa tudi naših izdelkov. V zvezi s tem imamo tudi pri nas težave s prodajo, ne dosegamo plana in večajo se zaloge gotovih izdelkov. Vse to se bo občutno odrazilo tudi pri dohodku in bo nedvomno vplivalo na osebni dohodek posameznika in sklade podjetja.

Ceprav se na tržišču pojavljajo nekatera podjetja z znižanimi cenami svojih izdelkov, se na splošno opazja, da je kupna moč manjša v odnosu na isto razdobje v preteklih letih. Tudi nam sorodna podjetja so bila prisiljena zniževati ceno svojim izdelkom in imamo zaradi tega težave pri prodaji naših izdelkov. Poleg tega se pojavlja intervencijski uvoz raznih artiklov po sorazmerno nizkih cenah, ki bistveno vplivajo na spremembo cen artiklom, ki jih izdelujemo v naši državi pa tudi v našem podjetju.

Ti pojavi nas silijo k razmišljanju, kako bomo v bodoče prodajali naše izdelke, po kakšnih cenah, pod kakšnimi plačilnimi pogoji — rabati, skonti, dolžini roka plačevanja in podobno. Ne glede na to, če smo mi na to pripravljeni ali ne, nas bodo tržne razmere prisilile, da bomo spremenili politiko cen in ostalih pogojev, ki nam bodo omogočili redni plasman naših izdelkov.

Ker ta situacija nedvomno narekuje predvsem nižje prodajne cene kot do sedaj, je nujno, da odgovorni činitelji v našem podjetju resno razmislijo o tem, kako poceniti proizvodnjo, da bo lastna cena izdelka čim nižja in da bodo tudi pri nižji prodajni ceni ostala sredstva za osebni dohodek in sklade v isti višini kot preteklo leto.

O tej zadevi bi moral razmišljati tudi sleherni član naše delovne skupnosti na svojem delovnem mestu, kajti le s skupnim prizadevanjem in naporji bomo prebrodili težave, ki se pojavljajo v procesu izvajanja gospodarske reforme.

Jure Flajnik

Kako živi obrat v Dobovi?

Ne bi hotel pisati o zgodovini tega obrata, ki jo že vsi dobro poznajo, ampak samo o razvojni poti za preteklo leto in do danes.

Ta obrat je imel namen izdelovati moško in otroško perilo ter ostale artikle iz bombažnega pletiva in sicer eno tono dnevno. V tem smislu je bila izvršena v mesecu aprilu 1966 reorganizacija in smo začeli popolnjevati delovna mesta, tako da je število zaposlenih porastlo od 85 do konca meseca junija na 120 in še do konca leta na 126. Takšno stanje zaposlenih je v obratu še danes.

Skupno se je na novo zaposlilo okoli 50 delavk in delavcev, medtem ko so nekateri zapustili podjetje.

Če vzamemo današnje stanje, znaša poprečni staž zaposlenih v proizvodnji približno dve leti.

Iz zgornjega je razvidno, da je v zelo kratkem časovnem obdobju obrat številčno porastel za 50% in da se je obrat s tako delovno silo spustil v težki boj na več frontah in sicer: priučiti je bilo treba nove delavke na delo v industriji, ker je bilo zelo malo številnih, ki so bile pred tem že zaposlene v industriji, privzgojiti jim je treba delovne navade in istočasno reorganizirati tehnološki proces ter čim prej doseči potrebno proizvodnost in kvaliteto zaradi ostvarjanja potrebne mase osebnega dohodka.

To so bile zelo velike naloge še tem bolj zato, ker ni bilo potrebnega strokovnega kadra, ki bi v tem času posvetil novim delavkam vso pozornost in jim pomagal pri čim hitrejšem izobraževanju. Tudi vodilni kader se je moral boriti s tehnološkim procesom novih artiklov in skozi redno delo spoznavati novo tehnologijo dela.

V takih razmerah je ta obrat začel boj za izpolnjevanje danih nalog in uspel v precejšnji meri, ne pa v celoti. Že v mesecu maju smo namreč dobili prve manjše naloge za izdelavo artiklov za izvoz in se od

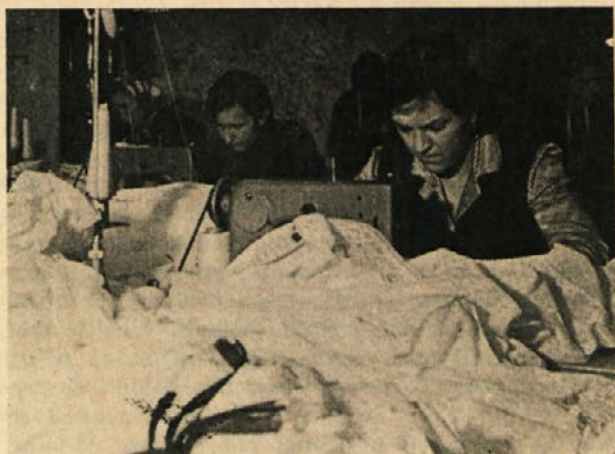
bombažnih preorientirali na sintetične izdelke. Mnenja smo, da ni treba pojasnjevati, da so se pri tem pojavili novi problemi, tako pri delavkah kakor tudi pri strojih, saj je bilo treba v najkrajšem možnem času doseči potrebno produktivnost in kvaliteto. Naš obrat je sedaj moral položiti izpit, ali je sposoben za izdelavo zahtevnih izvoznih artiklov. V tem času je bil obrat v celoti na dobri poti za doseganje normalne proizvodnje, to pa se je najbolj pokazalo v začetku leta 1967, ko so se pojavili vse večji problemi glede dobave polizdelkov.

Ne bi mogel reči, da naše strokovne službe v Metliki niso posvečale dovolj skrbi našemu obratu, toda bilo je dosti pomanjkljivosti in zamud pri dobavi posameznih polizdelkov, pomožnega materiala in embalaže, kar je marsikdaj oviralo proizvodnjo.

Znano nam je bilo, kako velike so težave v nabavi osnovnih surovin in smo storili vse, kar je bilo v naši moči, da smo obdržali kontinuiteto v proizvodnji.

Da bi dosegli višji nivo strokovnega znanja delavk in na ta način omogočili večjo produktivnost, je naš obrat v mesecu aprilu tega leta preko izobraževalnega centra našega podjetja organiziral tečaj za interno kvalifikacijo, ki ga obiskuje 51 delavk iz rednega delovnega razmerja in 7 deklet, ki so končale osemletko s prav dobrim uspehom. Dnevno imajo 4 ure praktičnega in 2 uri teoretičnega pouka. Ta dekleta naj bi predstavljala rezervo primerne delovne sile na območju Dobove in na ta način bi si ustvarili tradicijo za trikotajno konfekcijo v tem kraju.

Prepričani smo, da je treba v tem času trenutne krize v plasmanu izdelkov na domačem trgu vse sile vložiti v zagotavljanje potrebnega materiala za izvozne izdelke, da bi lahko obdržali kontinuiteto v proizvodnji in na ta način še naprej dvigali proizvodnost in hkrati zniževali proizvodne stroške, kar bi omogočilo večjo konkurenčno sposobnost na tujem tržišču.

Pri marljivem delu

Znano nam je, da stoje pred nami še velike težave, tako pred podjetjem »BETI« kot celoto, kakor tudi pred posameznimi obrati. Zato je potrebna še večja enotnost vseh obratov in strokovnih služb, da bomo lahko obdržali kontinuiteto v proizvodnji, odpravljali nesoglasja v medsebojnih odnosih in izboljševali organizacijo tehnološkega procesa do najvišjega možnega nivoja.

Na kraju bi želel omeniti še eno težavo našega obrata in sicer: delovni prostori ne odgovarjajo več svojemu namenu, ker se je proizvodnja zelo povečala in se stalno pojavlja problem notranjega transporta, ki nas ovira in onemogoča nadaljnji razvoj.

Upamo, da se bo ta zadeva v najkrajšem času rešila, naš obrat pa si bo še naprej prizadeval, da še bolj izboljša kvaliteto in dvigne proizvodnost.

Vilim Prahič

Lastništvo poslovne stavbe v Dobovi

V 1. številki našega glasila letošnje izdaje smo objavili prispevek o sporu glede lastništva naše poslovne stavbe v Dobovi. Tedaj smo bralcem obljubili, da bomo o problemu še pisali.

Med predstavniki našega podjetja, Občinske skupščine Brežice in Stanovanjskim podjetjem v Brežicah je bilo dogovorjeno, da naše podjetje poravna obveznosti plačila najemnine za vsa leta za nazaj, odštejemo pa znesek, ki smo ga uporabili za adaptacijo te poslovne stavbe. Na podlagi tega dogovora smo pregledali naše stroške, ki smo jih imeli z adaptacijo te stavbe in ugotovili, da smo imeli stroškov 5.548.370 S din, najemnine pa smo dolžni 1.650.431 S din.

Naši stroški za stavbo znašajo:

1. podiranje zidov, betoniranje podov, premik oken in vrat

a) poraba materiala

— cement 2000 kg à 28 S din	=	76.000 S din
— pesek 13 m ³ à 6000 S din	=	78.000 S din
— apno 2000 kg à 25 S din	=	50.000 S din

b) delo:

zidarji 567 ur à 1100 S din	=	633.600 S din
mizar 144 ur à 1100 S din	=	158.400 S din
pom. zidarji 576 ur à 1100 S din	=	468.800 S din
beljenje prostorov	=	268.960 S din
popravilo žlebov in strehe	=	66.718 S din

Skupaj 1.800.478 S din

2. Adaptacija stanovanja v II. nadstropju

a) material:

— cement 1500 kg à 28 S din	=	42.000 S din
— apno 1500 kg à 25 S din	=	37.50 S din
— pesek 13 m ³ à 6000 S din	=	78.000 S din

b) delo:

zidarji 288 ur à 1100 S din	=	316.800 S din
mizarji 72 ur à 1100 S din	=	79.200 S din
pomožni mat. 288 ur à 800 S din	=	230.400 S din

Skupaj 783.900 S din

3. Popravilo kanalizacije in zamenjava hidroforja

a) delo:

— zidarjev 96 ur à 1100 S din	=	105.600 S din
— pomož. del. 144 ur à 800 S din	=	115.200 S din

b) material:

700 kg cementa à 28 S din	=	19.600 S din
3 m ³ peska à 6000 S din	=	18.000 S din

Skupaj 258.400 S din

4. Popravilo stranišč, zamenjava

umivalnikov in školjk = 488.592 S din

5. Dograditev vhoda in 3 kom. štiridel.

oken à 35.000 S din = 105.000 S din

6. Delo električarjev 64 ur à 1800 S din = 1.192.000 S din

7. Električni material:

— žica PPIR 300 m à 400 S din	=	120.000 S din
— fluorescenčne svet. 28 kom. à 25.000 S din	=	700.000 S din

8. Razni električni material = 100.000 S din

Skupaj 2.705.592 S din

Vsega skupaj 5.548.370 S din

Po medsebojni kompenzaciji obeh terjatev bo torej Stanovanjsko podjetje iz Brežic preneslo poslovno stavbo v upravljanje naš² delovni skupnosti v Dobovi.

Upravni organ, pristojen za stanovanjske zadeve Občinske skupščine Brežice je ugotovil, da je naša zgradba dejansko poslovna stavba, zato ni nobenega razloga, da se ne bi opravil ta prenos lastništva in gospodarjenja oz. upravljanja na našo delovno skupnost.

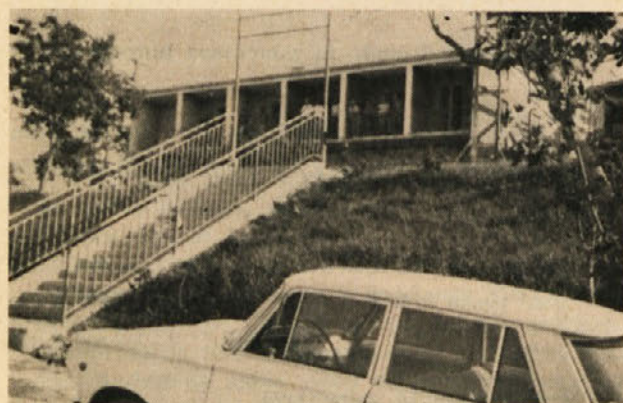
S tem smo torej člane delovne skupnosti obvestili, da smo v sporazumu z vsemi zainteresiranimi stranikami rešili neprijetni spor.

Janez Smrekar

Letovanje naših delavcev v počitniškem domu

Že v prejšnji številki našega lista smo nekoliko poročali o koriščenju počitniškega doma v Seči pri Portorožu. Danes vam lahko o tem pišemo nekoliko obširneje. Sezona se prične 20. 6. 1967. Delavci bodo lahko koristili 13 sob oziroma 32 postelj.

Clani kolektiva so že seznanjeni s tem, da bo penzion 1500 S din za vse zaposlene in njihove svojece (moža, ženo, starše in otroke) za vse ostale goste pa 3000 S din. Ostale usluge, ki jih bodo nudili članom našega kolektiva po naročilu, se bodo zaračunavale po zmernih cenah. Vse brezalkoholne in alkoholne pijače bomo zaračunavali 20% dražje kakor v našem obratu, tako da bomo s tem lahko delno krili režijske stroške. Se vedno pa bodo cene pijači in jedači znatno nižje kakor so v ostalih gostinskih obratih na območju Portoroža. DSDE obrata družbene prehrane je sklenil na svoji zadnji seji sporazum s sindikalno podružnico, da bomo v primeru, če dom ne bi bil polno zaseden v času

Na svidenje v našem domu

sezone z našimi delavci, poiskali tudi druge goste. V tem smislu smo se povezali s Turističnim birojem v Kopru kakor tudi z mednarodnim turističnim birojem v Trstu, kjer bodo napotili turiste v naš dom in jim zaračunavali usluge po cenah, ki bodo v sorazmerju s cenami uslug drugih gostinskih podjetij na tem področju. Vsak, ki se prijavi za letovanje v počitniškem domu, bo dobil v upravi obrata družbene prehrane napotnico, koliko dni bo lahko koristil. Vsak bo tudi seznanjen s točnim voznim redom za tja in nazaj. Avtobusna zveza s Portorožem je zelo ugodna, na primer: potnik stopi v Metliki ob 6. uri na avtobus, je ob 8. uri v Ljubljani in dobi ob 8.55 zvezo za Portorož. Na tej relaciji vozi avtobusno podjetje »Slavnik« Koper. S tem avtobusom pride v Portorož ob 11.45 uri. Iz Portoroža ima zvezo za Sečo vsakih 25 minut zopet v smeri tja in nazaj.

Predhodno smo že poročali, da je naš počitniški dom prenovljen in povečana je kapaciteta sob in ležišč, zelo lepo je urejena okolica z vsemi ugodnostmi.

Že v lanskem letu so bili naši člani kolektiva zadovoljni z uslugami, zato upamo, da bodo tudi letos glede na to, da imamo novo, lepo urejeno jedilnico, v kateri se bodo člani kolektiva lahko zadrževali. Ravno tako bomo z ozirom na kapacitetno kuhinjo lahko nudili še vrsto posebnih uslug našim gostom.

Želja obrata družbene prehrane je, da se vsi zainteresirani prijavijo v pisarni pri tov. Šoštarič Tereziji, da bo možno pravočasno pripraviti razpored.

Vsem počitničarjem želimo prijetno bivanje v našem domu in obenem želimo, da se držijo točnosti in hišnega reda, ki bo razviden v vsaki sobi počitniškega doma.

Ivan Veselič

Ob dnevu mladosti

Letos smo učenke poklicne šole »BETI« izredno lepo preživele dan mladosti. V okviru tega praznika nas mladih smo se udeležile kar štirih prireditev, in sicer: izleta mladinske organizacije našega podjetja v Kumrovec, prvega srečanja strokovnih šol oblačilne stroke v Ljubljani, prijetnega srečanja mladih na matični šoli v Kranju in prireditve »Pokaži kaj znaš« v Metliki pod naslovom »Metlika skozi stoletja«.

Z željo, da o delu in življenju učenk poklicne šole stalno obveščamo širši krog delavcev v tovarni in zunanjih obratih, sem se odločila, da napišem nekaj o teh prijetnih dnevih ob zaključku šolskega leta.

V dne 20. in 21. maja je mladinska organizacija »BETI« priredila izlet v rojstni kraj tovariša Tita — Kumrovec, kjer je bilo za ta dan predvideno srečanje mladih v počastitev Titovega rojstnega dne. Na povratku smo si ogledali še Celje in Velenje. Tega izleta se žal niso udeležile vse naše učenke, toda več kot polovico jih je le preživelo dva prijetna dneva na izletu. Na izletu smo se še bolje spoznali in spoprijateljili

z ostalimi mladinci našega podjetja in upamo, da bo takih skupnih akcij še več.

Center strokovnih šol v Ljubljani je na pobudo Zavoda za šolstvo SRS letos prvič organiziral srečanje učenk strokovnih šol oblačilne stroke. Delno smo se tega srečanja udeležile tudi me. Srečanje, ki je bilo 24. maja na Centru strokovnih šol v Ljubljani, je bilo sestavljeno iz dveh delov. Že ob osmih zjutraj so začele učenke poklicnih šol s tekmovanji v hitrem in kvalitetnem šivanju. Učenke prvih letnikov so tekmoval v šivanju športnih žepov, učenke drugih letnikov v šivanju zapestnikov in učenke tretjega letnika v šivanju ozkega krila. Strokovna komisija je izdelke vseh tekmovalk točkovala in izbrala najboljše. Žal se tega prvega dela srečanja nismo mogle udeležiti, ker se naš program praktičnega dela zaradi specifičnosti trikotazne industrije razlikuje od pouka praktičnega dela na drugih poklicnih šolah.

Sodelovale pa smo v popoldanskem delu programa, to je na modni reviji. Ta revija je bila posebno do-

živetje. Učenke vseh poklicnih šol oblačilne stroke Slovenije so prikazovale izdelke, ki so jih sešile ob pomoči svojih inštruktorjev. Videli smo raznovrstne modele, od lahkih letnih oblek pa do kostimov in plaščev. Izdelki, ki so jih na modni reviji nosile naše učenke, so predstavljali posebno popestritev programa. Pokazali smo štiri kopalne obleke, spalno strajco, komplet jutranje halje in kombineže s čipkasto bluzo. To so bili edini izdelki na reviji, vzeti iz serijske industrijske proizvodnje in prav s tem smo pokazali, da ima naša šola med poklicnimi šolami oblačilne stroke Slovenije posebno mesto in poseben pomen. Me se namreč ne učimo za individualne samostojne šivilje, ampak za industrijske šivilje trikotaže in to smo s prikazanimi izdelki tudi pokazale.

Na sam dan mladosti, smo odšli na ekskurzijo v Kranj z namenom, da spoznamo matično šolo. Predstavniki Tekstilnega centra v Kranju so nas lepo sprejeli in nas najprej peljali na ogled tekstilne tovarne »Inteks«. Proizvodnja v tej tovarni se precej razlikuje od naše, saj tu predelujejo bombaž. Ogledali smo si vse obrate, to je predvsem čistilnico bombaža, predilnico, barvarno in tkalnico. Poseben vtis so na nas napravili izredno težki delovni pogoji v tej tovarni, saj se povsod širi poleg ropota še prah in smrad, ki ga v naši tovarni nismo vajeni. Pazljivo smo si ogledale delovni proces v tej tovarni, saj si bomo tako lažje predstavljale vse tisto, o čemer se učimo v šoli.

Po ogledu tovarne smo se odpeljale na Bled in si ogledale muzej na blejskem gradu. Odšle smo še v Begunje in obiskale muzej NOB.

Popoldne smo se vrnile v Kranj, kjer je bilo v stavbi Tekstilnega centra srečanje poklicnih šol oblačilne in elektrokovinske stroke. Ob glasbi in plesu je nastalo prijetno razpoloženje. Program so popestrile posebno članice našega dramskega krožka z dvema skečema in naš pevski zborček, ki je zapel tri belokranjske narodne pesmi. Med plesom pa sta Sonja in Vera zapeli še nekaj pesmi ob spremljavi kitar. V zabavni družbi nam je hitro mineval čas in posloviti smo se morale ravno takrat, ko nam je bilo najlepše, saj nas je čakala še dolga pot domov.

V okviru dneva mladosti je bilo v Metliki v soboto 27. maja organizirano tekmovanje »Pokaži kaj znaš« na temo »Metlika skozi stoletja«. V domu Partizana smo se srečali dve ekipi osnovne šole Metlika, ekipa podjetja Komet in ekipa naše šole. Na prireditvi sta sodelovala tudi pevski zbor osnovne šole in garnizon JLA iz Črnomlja, ki sta poskrbela za kulturni del programa. V prvem delu tekmovanja se je pomerila v znanju ekipa 8. razreda osnovne šole Metlika z našo ekipo, v drugem delu tekmovanja pa ekipa 7. razreda osnovne šole in ekipa Kometa. Med izvajanjem kulturnega programa je žirija preračunala točke, ki si jih je priborila vsaka ekipa. Ob koncu tekmovanja smo z veseljem ugotovile, da smo kljub vsej tremi dosegle prvo mesto, ki si ga delimo z ekipo 8. razreda osnovne šole. Tega uspeha smo bile še posebej vesele zato, ker nas večina ni doma iz Metlika in nam je bilo spoznavanje tega mesta popolnoma novo. Vsi tekmovalci se bomo še enkrat srečali na skupnem izletu na Plitvicah in takrat se bomo pogovarjali o Metliki z manj strahu in bolj sproščeno.

Prav gotovo nam bodo vsem še dolgo ostala v spominu prijetna doživetja ob letošnjem dnevu mladosti. Ob dobrem razpoloženju smo se naučile veliko novega, spoznale veliko novih krajev in navezale prijateljstva z mladimi po vsej Sloveniji. Zato se želim ob koncu v imenu učenk poklicne šole zahvaliti vsem tistim, ki so nam omogočili izlete in prireditve ob našem prazniku.

Zupančič Danica

Izlet mladih v Kumrovec

Mladina iz našega obrata je v okviru praznovanja dneva mladosti organizirala izlet v Kumrovec, rojstni kraj maršala Tita in nekatere kraje na Štajerskem. Izleta se je udeležilo okrog 80 mladincev iz podjetja in poklicne šole.

Čeprav je prejšnje dneve deževalo, je bilo vreme v soboto nalašč za izlet. Sonce je stalo že visoko nad hrvaškimi griči, ko smo se zbrali pred tovarno vsi pripravljene. Okrog pol sedmih smo se z dvema avtobusoma odpeljali iz Metlike proti Gorjancem.

V začetku ni bilo pravega razpoloženja, toda to je hitro minilo. Kot bi trenil sta se naša avtobusa znašla pod Gorjanci. Zapustili smo Jugorje in kmalu tudi Belo krajino z zeleno Kolpo, nad katero so se dvigale jutranje megle. Dekleta so od nekod privlekle kitaro in ob prešerni pesmi smo kaj kmalu pozabili na šolo, službo in druge vsakdanje skrbi. Pesem je vse spravila v veselo razpoloženje. Škoda, da ni bilo z nami kakšnega reporterja RTV, kajti ugotovili smo, da imamo precej skritih talentov za interpretacijo različnih vrst glasbe, od makedonskih in slovenskih narodnih pa do moderne »beat« glasbe. V veseljem razpoloženju, h kateremu sta precej prispevala tudi šoferja, so kilometri avtoceste neopazno ostajali za nami. Vožnja po Dolenjski s številnimi gradovi je vsem ugajala.

Naša prva postaja je bila na Čatežu, kjer smo si pogasili žejo in se nekoliko sprehodili po svežem zraku. Po kratkem postanku smo nadaljevali pot proti Zagrebu, kamor smo prispeli okrog desete ure. Tudi tu smo se za nekaj časa ustavili in si ogledali živalski vrt v Maksimiru, ki je eden izmed najbogatejših v Evropi. Vendar se tu nismo dolgo zadrževali, kajti naš glavni

Prijeten spomin z izleta

cilj je bil Kumrovec. Ko smo prišli iz Zagreba se je zopet oglašila pesem, ugotovili smo, da znamo tudi nekaj zagorskih narodnih pesmi.

Vožnja skozi Hrvaško Zagorje nekoliko spominja na dolenske griče. Lepa asfaltna cesta, ki vodi iz Zagreba v Kumrovec je ta del Hrvaške, ki je znan po svojih naravnih lepota, bogatih vinogradih, dobri kapljici, številnih toplicah, najdbah iz prazgodovinske dobe in herojih preteklosti zagorskega ljudstva, odprla za turizem. V Zagorju so bili doma pobudniki velikega hrvaško-slovenskega kmečkega upora leta 1573 proti zloglasnemu Ferencu Tahiju z Matijo Gubcem na čelu, ki so ga po porazu kmečke vojske ujeli in zverinsko ubili kot kmečkega heroja na Markovem trgu v Zagrebu.

Okrog poldne smo prispeli v Kumrovec. Najprej smo si ogledali rojstno hišo tovariša Tita in muzej, ki je v hiši. Zbrani dokumenti pripovedujejo o življenjski poti tovariša Tita v težkih časih stare Jugoslavije in NOB. Tristo let po neuspelem kmečkem uporu je iz vrst upornih zagorskih kmetov, naslednikov Matije Gubca prišel človek, ki je združil jugoslovanske narode in jim pokazal pot v svobodo in lepše življenje. To, o čemer so sanjali Gubčevi uporniki, se je uresničilo med NOB, ko so si naši narodi s tovarišem Titom na čelu priborili svobodo, ki so jim jo tuji hoteli vzeti vse od naselitve v 6. stoletju pa do NOB. V Kumrovcu smo si ogledali tudi moderno šolo, ki jo obiskujejo otroci iz Kumrovca in okolice. V šoli, v katero je hodil

tovariš Tito, pa je sedaj urejen muzej NOB. V Kumrovcu je tudi več lepo urejenih turističnih objektov. Za spomin smo se še slikali pred Titovo rojstno hišo.

Polni lepih vtisov smo zapustili Kumrovec in nadaljevali vožnjo proti Štajerski. Naša naslednja postaja je bila Rogaška Slatina. Ogledali smo si mesto in zdravilni vrelec — Rogaška slatina. Za natančnejši ogled mesta nismo imeli časa, ker smo morali biti ob šesti uri v Celju. Ko smo prispeli v Celje smo najprej poskrbeli za prenočišča, potem pa smo odšli na večerjo in na ples. V celjski samopostrežbi so se kar čudili odkod naenkrat toliko deklet na plesu, ker to pač pri njih ni navada. Po navadi se celo stepejo zaradi njih. Kot nalašč sta se na plesu pojavila tudi novinarja in reporter revije »Tovariš« in ovekovečila naš obisk v sliki in besedi. Naša dekleta so postala popularna

V nedeljo zjutraj smo obiskali še rudarsko mesto Velenje, ki je eno izmed naših najmlajših, a obenem tudi najlepših mest. Vsem je bilo zelo všeč umetno jezero po katerem smo se vozili s čolnom, dva vročekrvneža pa sta si kljub precej hladnemu vremenu ohladila v njem prevročo kri.

Iz Velenja smo se odpravili proti domu. Za kratek čas smo se ustavili le v Krškem, da smo si pogasili žejo, potem se nismo ustavili tako dolgo, dokler nismo prišli čez Gorjance. Za četrte ure smo se ustavili še na Hrastu in ob štirih popoldne smo bili v Metliki.

Z izleta smo odnesli mnogo lepih vtisov in spoznali še en del naše lepe domovine.

Viktor Kozjan

Delo organov upravljanja

Zaradi sprememb, ki so nastale v železniškem transportnem in potniškem prometu, ko je 25. 5. 1967 stopil v veljavo novi vožnji red, smo bili primorani zaprositi Skupnost ŽTP Ljubljana za spremembo voznega reda jutranjega vlaka iz Črnomlja in večernega vlaka proti Karlovcu. Na to nas je prisilil izračun izgub. Če upoštevamo, da mora dnevno 34 delavcev 10 minut predčasno zapustiti delovno mesto, kar da skupno 340 minut dnevno, mesečno 144 ur in letno 1728 ur za vse delavce skupaj, dobimo pomnoženo z bruto postavko 344 S din znesek 594.432 S din.

Odgovora na to od transportnega podjetja Ljubljana za sedaj še nismo dobili.

Sprejeli smo sklep, da bo dnevni penzion v počitniškem domu v Seči pri Portorožu, ki bo predvidoma odprt v tem mesecu, znašal za odraslega člana kolektiva 1500 S din, kar velja tudi za ožje družinske člane. Za otroke do 12. leta starosti 750 S din, za vse ostale 3000 S din.

Kot pomoč ob izgubi gospodarskega posloplja se tov. Matjašič Marku odstopi 2 m³ odpadnih desk, ki niso več primerne za našo uporabo.

Prav tako je bilo odobreno 2 m³ odpadnih desk gasilskemu društvu Podzemelj kot pomoč pri graditvi novega gasilskega doma.

Ob ugotovitvi, da je v skladišču večja količina blaga, ki ga bo treba delno odpisati, kar je primerne za lastno uporabo obdržati, ostalo pa prodati, je bila

imenovana komisija, ki bo ugotovila in ocenila, katero blago je namenjeno za eventualno znižanje in katero za prodajo oziroma lastno uporabo. Komisijo sestavljajo: Milošević ing. Slavoljub, Štefanič Martin in Mihaljevič Mato.

Za mesec maj se obratu Mirna peč prizna 630 zastojskih ur, obratu Črnomelj 1294 ur in rašel pletilnici 771 ur zastoja. Obratu Dobova se za mesec maj odobri posojilo za izplačilo mesečnega osebnega dohodka in sicer v znesku od doseženega procenta do 100%. Hkrati se mu za mesec april prizna 43,32 ur zastoja.

Ravno tako se do 95% odobri posojilo obratu Črnomelj in sicer od doseženega procenta.

Zvezi združenj borcev NOB Črnomelj se odobri 1000 N din kot pomoč pri podelitvi domicila Belokranjskemu odredu.

Sprejet je bil predloženi Pravilnik o kontroli kvalitete dela podjetja.

V svet stanovanjske skupnosti Metlika je bil imenovan tov. Franc Vrviščar.

Imenovana je bila komisija za prodajo osnovnih sredstev (kombi, fiat furgon), ki jo sestavljajo: Štefančič Martin, Flajnik Jure, Vrviščar Franc, Egger Srečko in Vardijan Karel.

Poravnajo se stroški šolnine tov. Vrščaj Antonu na Višji konfekcijski šoli v Zagrebu v višini 2300 N din.

Zvone Hauptman

Izobraževanje odraslih

Oddelek za izobraževanje odraslih pri Ekonomski srednji šoli Ljubljana nas je obvestil, da vpisuje v posebne večerne šole za odrasle. Organizira tudi razne tečaje za izpopolnjevanje že zaposlenih.

Tudi dopisna delavska univerza bo organizirala v jesenskem roku dopisno šolanje na srednji ekonomski šoli, srednji tehnični šoli za strojno in elektro stroko in na administrativni šoli.

Vsem tistim, ki nimajo končane osnovne šole, je dana možnost, da preko dopisne delavske univerze končajo osnovno šolo preko dopisovanja.

Zavd za izobraževanje kadrov in produktivnost Novo mesto nas je obvestil, da bo v jeseni organiziral poleg ostalih oddelkov tudi oddelek Višje konfekcijske šole Zagreb. S tem bo marsikomu olajšano šolanje.

Razmislite o takem načinu šolanja, saj si lahko ob delovnem mestu pridobite večjo izobrazbo! Za vse podrobnejše informacije se javite v izobraževalnem centru podjetja.

Lidija Milošević

Naša kronika

V času od 16. maja do 15. junija 1967 so se v podjetju zaposlili:

V Metliki:

Jaklič Marija, Malič Smiljka, Spudič Zdenka, Žokvič Ljubica, Cerjanec Zdenka, Cekuta Elizabeta, Gorše Nada, Grojzdek Marija, Hribljan Ljubica, Ivančič Sofija, Jenič Vera, Kolenac Stanislava, Luzar Anica, Matkovič Vera, Mlačak Marica, Mateljan Ana, Zgurič Jana, Cigič Ljubica, Piškurič Marica, Šalinger Zdenka, Švajger Ljubica, Starešinič Josip, Brunski Ljubica, Savor Marica.

V tem času so s podjetjem prekinili delovno razmerje naslednji sodelavci:

V Metliki:

Bergant Franc, Bergant Ida, Pečavar Božidar, Vukšinič Anton, Smrekar Janez, Konda Martin, vsi sporazumno.

V Črnomlju:

Perušič Niko in Šephar Ana, sporazumno.

V Mirni peči:

Smrke Marija, Slak Vida, obe sporazumno.

V Dobovi:

Bolja Ana, sporazumno.

Stanje na dan 15. junija 1967 je bilo 1089 delavcev in sicer 828 žensk, 202 moških ter 59 vajencev. Od skupnega števila delavcev odpade na obrat:

Metlika 700 delavcev

Črnomelj 181 delavcev

Mirna peč 82 delavcev

Dobova 128 delavcev

POROČILE SO SE:

V Metliki:

Cajnar Cvetka, poročena Stopar; Maršič Zora, poročena Brakovič; Matešič Marica, poročena Zvonarič; Pečar Ljubica, poročena Zmaič; Ribarič Marica, poročena Malatestinič; Umolac Marica, poročena Uršič.

V Dobovi:

Bolja Ana, poročena Kovačič.

Vsem novoporočencem želimo na novi življenjski poti veliko sreče in zadovoljstva.

RODILE SO:

V Metliki:

Nemanič Stanka, dečka; Nemanič Marija, dečka; Popovič Anica, deklico.

V Črnomlju:

Jugovič Jožefa, deklico.

Vsem mamicam iskreno čestitamo!

Predstavljamo vam

Ali jo poznate? Ta tovarišica dela v obratu Črnomelj in je zaposlena v tem podjetju že od 1955. leta dalje.

Imenovana je na delovnem mestu pregledovalka. Od njenega dela je odvisno, kakšni izdelki gredo na tržišče. Zato mora biti pri svojem delu zelo natančna in vestna. Povemo naj tudi to, da pri takšnem delu zelo trpi vid.

Pri nadaljnjem delu ji želimo veliko zadovoljstva in delovnih uspehov.

Malo za šalo – malo za res

Novost na tržišču

»Beti« je naredilo ogromno presenečenje med kupci. Dala je v prodajo kombineže iz sintetike, ki so bile opremljene z etiketami za bombažne izdelke.

Kupci so verjetno zelo zadovoljni in presenečeni pri likanju teh izdelkov, saj v navodilih piše, da je

đovoljeno likanje pri temperaturi 200⁰ C. Pri tej temperaturi se sintetika stopi. Kar predstavljajte si obraze kupcev ko bodo likali naše najnovejše izdelke!

Razpis licitacije

Dne 1. julija bomo na tovarniškem dvorišču ob 10. uri dopoldne prodali najboljšim plačnikom kombinžo, ki smo jo pred dnevi našli v stranišču. Kombinže ne moremo prodati preko trgovine, ker ni izdelk naše tovarne.

V primeru, da bi se javil »poštene« izgubitelj, licitacije ne bo.

V naši menzi

Miha: Tele banane so pa kar lepe. Ali mogoče rastejo pri nas?

Pepe: Kje pa. Pri nas jim rastejo samo cene.

Miha: »Zakaj v vašem oddelku mrežite okna?«

Pepe: »Zato, da reforma ne more noter.«

Za razvedrilo

Rezultati žrebanja križanke »RIKO«

Prejeli smo 35 križank od tega 16 pravilnih, 19 nepravilnih.

Dne 13. 6. 1967 so pravilne rešitve žrebali:

Petrušič Ivan iz barvarne, Novosel Josip iz skladišča, Majzelj Franc, uprava v prisotnosti uredniškega odbora.

Nagrade so prejeli:

po 1000 S din

1. Prijanovič Janez, Črnomelj
2. Šimec Stane, Črnomelj
3. Pavliha Miro, Metlika

po 2000 S din

1. Dupor Marija

Pravilna rešitev križanke »RIKO«

Vodoravno:

1. mrak, 4. veriga, 9. hlačke, 13. domena, 19. Ita, 20. Milano, 21. PR, 22. ter, 23. loviti, 24. en, 25. Nv, 26. nasadi, 27. ari, 28. Ok, 29. komora, 30. ata, 31. no, 32. Snob, 33. ropaj, 34. rum, 37. sigma, 38. pomoči, 39. rok, 43. Ana, 44. al, 45. oer, 46. plavi, 47. Oto, 48. Eta, 49. Rt, 51. oda, 53. kat, 55. plan, 57. ni, 59. Ri, 60. Ava, 63. primi, 64. mo, 65. Ita, 66. mar, 67. da, 69. Spak, 70. jokati, 72. koma, 75. Tnt, 77. sn, 78. očala, 79. salon, 80. rodila, 83. pivo, 84. dolina, 85. krona, 89. kopito, 90. Po, 91. ili, 92. korita, 93. omaka, 94. amigo, 95. ribica, 97. padati, 98. smelo, 100. malo, 101. Merima, 102. čuvaji, 103. blato, 104. na, 105. eno, 106. kazala, 107. pepita, 108. Loara, 109. mar, 110. li, 111. pepita, 112. medici, 113. slava, 114. Mara, 115. kapela, 116. načela, 117. Vesna, 118. nalog, 119. Figaro, 120. rutina, 121. Malta, 122. kataka.

Vodoravno:

1. kozmetično sredstvo, 5. utežna mera, 9. eden naših obratov, 16. pokrivala, 20. lepo vedenje, 22. viteško orožje, 24. poleg, 25. poseduje, 27. del telesa z določnim opravilom, 28. podoba, 29. pozitivna elektroda, 31. KT, 33. merilo, 35. azijska država, 37. obdobje, vek, 38. pregovor, 40. obdobje, vek, 41. plemensko znamenje, 44. med, 46. veznik, 47. podjetje za predelavo

nafte, 49. vodna žival, 51. igra z žogo in palico, 53. želatina iz alg, 55. čebelji samec, 58. enaka samoglasnika, 60. pojedina, 62. naša rodovitna pokrajina, 63. osebni zaimek (3. os.), 65. ovoj, 67. veznik, 68. arabski žrebec, 69. pošta, 71. zajedalec, 73. vrsta umetnosti, 76. svetopisemska oseba, eden od dveh bratov, 78. osebni zaimek (3. os.), 79. makedonsko kolo, 81. predstojnik fakultete, 82. del telesa, 83. egiptovski bog, 85. vzklik veselja, 88. halo, 90. ime črke p, 91. del telesa, 92. višinska točka, 94. obdobja, 95. prislov kraja, 97. deli oblek, 100. gugati, 102. bližnji sorodnik, 103. trg, sejem, 105. svod, 106. kamenina kot izmeček ognjenika, 107. molibden, 109. tovarna vodnih grelcev v Novem mestu, 111. nraven; 113. egiptovski bog sonca, 114. nevestina odpravnina, 115. žensko ime, 118. Jugoslovanska radio-televizija, 120. nočno zabavišče, 121. del gledališča, 123. drobiti, lomiti, 125. uvodni del drame, 127. površinske mere, 129. arabski žrebec, 130. pritrdilnica, 132. reka v Srbiji, 134. najbolj bran slovenski tednik, 135. šibki, slabotni, 136. osebni zaimek (3. os.), 138. TT, 139. igra na srečo, 141. velikan, Avar, 143. oder, vzvišen prostor, 147. če, 149. lepilo, 150. osebni zaimek (2. os.), 152. klic, poziv, 154. vrsta rastline, 155. gradbeni material, 157. števniki, 159. letenje, 160. grško oblačilo, 162. pri kartah barva, ki jemlje, 164. pri, k (lat.), 165. pesnik slovenske moderne, 167. vrsta vrbe, 168. grška dežela, 171. moško ime, 173. grška pokrajina, 175. pogorje, 178. števniki (3), 180. vzhodnoindijski fižol, 181. brezimenski, 182. reka v Evropi, 183. vrsta padavine.

Navpično:

1. mehak glas, glasbeni izraz, 2. stari prebivalec Balkanskega polotoka, 3. alkoholna pijača, 4. vse v redu, 5. ampak, 6. hvalnica, 7. predlog, 8. aluminij, 10. avto-moto, 11. glavno mesto sosednje države, 12. med, v sredini, 13. glavna srčna žila, 14. nikalnica, 15. znamka avtomobila, 16. avtomobilski znak za Kranj, 17. posrednik, zastopnik, 18. naša osnovna denarna enota, 19. števniki, 21. enaka samoglasnika, 22. malo, revno, 23. pevski sestav osmih pevcev, 26. površinske mere, 27. vse v redu, 30. nikalnica, 32. staro grško mesto (2. sklon), 34. vrsta juhe, 36. stari Slovan, 39. strešni žleb, 41. čreslovina, 42. bodeča rastlina, 43. primorski vzklik, 45. elegantna ženska, 47. naelektrjen delec, 48. vrsta strelnega orožja, 50. umetniška stvaritev, 51. oporišče, 52. ime pevke Novaković, 54. blago, material, 56. avtomobilska oznaka za Reko, 57. grška črka, 59. moško ime, 61. z veseljem, 62. kovina, 64. nikalnica, 66. mladič domače živali, 68. žensko ime, 70. glas trobente, 72. deli živali, 73. deli telesa, strani, 74. turški zemljiški gospod, 75. staro mesto na obali Male Azije, 77. lično, skrbno, 78. del voza, 80. prostor v svetišču, 82. nerabljeno, 84. oče, 86. kraj v Sloveniji, 87. del ušesa, 89. zelenica v puščavi, 91. uporaba, 92. osvežilna pijača, 93. arabski žrebec, 96. ne veliko, 98. osebni zaimek (3. os.), 99. vzročni veznik, 100. najbližji sorodnik, 101. posedovati, 103. iglasto drevo, 104. vrste, 106. grezilo, svinčnica, 108. hvalnica, 110. naplačilo, 111. zmaga pri šahu, 112. prostor nad nami, 114. otrok, 115. del obraza, 116. blago, material, 117. skupina kemičnih spojin, 119. števniki, 120. del parnega stroja, 122. uporabnost, 124. skrajni konec polotoka, 125. premik snega ali peska, 126. žensko ime, 128. tuje žensko ime, 130. rojstna hiša, 131. arabski žrebec, 133. del živali, 135. dan v tednu, 137. kip ali slika telesa, 139. kemična prvina, 140. moško ime, 142. pravilen, ki stalno ponavlja, 144. enaka soglasnika, 145. pod, 146. tovarna v Metliki, 148. ozvezdje, 149. časovno obdobje, 150. kazalni zaimek, 151. ime slovenskega pesnika Grudna, 153. povečevalno steklo (dvojina), 155. nedelavna, 156. kratica za starejši, 158. zimska padavina, 159. izrastek na glavi, 160. kazalni zaimek, 161. oče, 163. moštvo, ekipa (fon.), 165. vzročni veznik, 166. latinski veznik, 168. nemška znamka gospodinjskih strojev, 170. avtomobilski znak za Karlovec, 172. osebni zaimek (3. os.), 174. kartaški izraz, ponovno, 176. grška črka, 177. enaka soglasnika, 179. RS.

Pravilne rešitve križanke oddajte uredniškemu odboru do 10. julija 1967.

Športna srečanja

V okviru praznovanja dneva mladosti je sindikalna podružnica »BETI« Metlika organizirala športno tekmovanje v malem nogometu med obrati. Sodelovale so ekipe:

Rašel in snutkovne pletilnice v sestavu:

Horvat, Cerjanc, Pavlovič, Vardijan, Ivanetič, Novak, Lisak, Štulac.

Okrogle pletilnice v sestavu: Malešič, Zvonkovič, Podrebarac, Šot, Peričak, Vraničar.

Skupnih služb v sestavu: Jurejevčič, Nemanič, Brinc T., Brinc V., Gašperič, Predovič, Hauptman, Mehak.

REZULTATI TEKMOVANJA:

V prvi tekmi sta se srečali ekipe Rašel in snutkovne pletilnice in skupnih služb. Zmagala je ekipa skupnih služb z visokim rezultatom 6:2. Gole so dosegli:

Za obe pletilnici: Cerjanc 1, Brinc 1 (autogol).

Za Skupne službe: Hauptman 4, Nemanič 2.

Drugo srečanje med ekipama Okrogle pletilnice in Rašel in snutkovno pletilnico se je končalo s prepričljivo zmago slednje z rezultatom 6:2. Gole so dosegli:

Za Okroglo pletilnico: Zvonkovič 1, Podrebarac 1.

Za Rašel in snut. plet.: Horvat 3, Štulac 3.

V zaključnem delu tekmovanja je ekipa Skupnih služb premagala ustrezno ekipo Okrogle pletilnice z rezultatom 4:2.

Gole so dosegli:

Za Skupne službe: Hauptman 2, Nemanič 1.

Za Okroglo pletilnico: Peričak 2, Zvonkovič 1 (autogol).

Končni vrstni red ekip je naslednji: Prvo mesto in prehodni pokal je osvojila ekipa Skupnih služb, drugo mesto je osvojila ekipa Rašel in snutkovne pletilnice, tretje oz. poslednje mesto pa je osvojila ekipa Okrogle pletilnice.

TABELA:

1. Skupne službe	2	2	0	0	10:4	4
2. Rašel in snutkovna plet.	2	1	0	1	8:8	2
3. Okrogla pletilnica	2	0	0	2	4:10	0

USPEH NAŠIH STRELCEV V MARIBORU

V nedeljo, dne 11. 6. 1967 se je naša strelska ekipa, ki so jo sestavljali: Zvone Hutar, Gabrijel Bogdanovič in Niko Podrebarac udeležila X. republiškega prvenstva strelcev tekstilnih strok SR Slovenije in dosegla lep uspeh, peto mesto v skupni razvrstitvi moških ekip, kjer je sodelovalo 24 ekip. Izreden uspeh je dosegel Zvone Hutar, ki si je s 176 krogi pristreljal prvo mesto v konkurenci posameznikov, kjer je sodelovalo 72 strelcev. Za doseženo prvo mesto je prejel pokal in diplomu z nagrado. Na dvanajsto mesto se je plasiral

Gabrijel Bogdanovič, dvainpetdeseti pa je bil Niko Podrebarac.

Strelcem za dosežene uspehe čestitamo in jim želimo še dosti uspehov na takih in podobnih tekmovanjih. Žal nismo imeli ustrezne ženske ekipe, ki bi nas lahko zastopala v tej konkurenci. Vendar upamo, da bomo na prihodnjem tekmovanju, ki bo v Kranju leta 1968 že lahko zasledili tudi našo žensko ekipo.

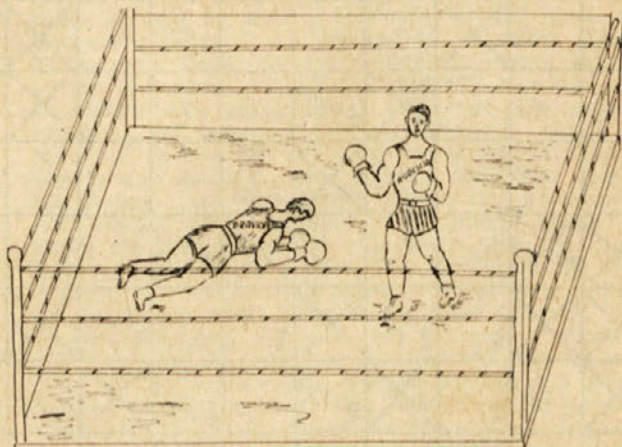
PLASMA ŽENSKIH EKIP:

1. Celje	7. Rašica I
2. MTT I	8. Rašica II
3. Kranj	9. Škofja Loka
4. MTT II	10. Pletenina
5. Kamnik	11. Novoteks
6. Zalec	

PLASMA MOŠKIH EKIP:

1. Kranj I	13. Radovljica
2. Polzela	14. MTT II
3. Tržič I	15. Zalec
4. Rašica I	16. Novoteks
5. BETI	17. Tržič III
6. MTT I	18. Škofja Loka II
7. Kamnik	19. Celje
8. MTT III	20. MTT IV
9. Prebold	21. Kranj II
10. Tržič II	22. Pletenina II
11. Škofja Loka	23. Rašica III
12. Pletenina	24. Rašica II

Politični komentar

Ureja in izdaja uredniški odbor Belokranjske trikotajne industrije »BETI« — METLIKA

Tiska CP »Delos«, Blasnikova tiskarna v Ljubljani. Tiskano kot rokopis za notranjo uporabo podjetja.